तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजनंनं ज्योतिर्ग्निर्देवतांनां ज्योतिर्विराद्धन्दंसां ज्योतिर्विराङ्घाचौं ऽग्नौ सं तिष्ठते विराजमि सम्पंद्यते तस्मात्तज्ञ्योतिरुच्यते हो स्तोमौं प्रातःसवनं वंहतो यथां प्राणश्चांपानश्च हो माध्यंदिन् स् सर्वनं यथा चक्षुंश्च श्रोत्रं च हो तृंतीयसवनं यथा वाक्रं प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कामं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जुते सर्वृङ् ह्यस्थूरिणाभ्यश्जुतें-ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनेव पर्यगृह्णात्तासां परिंगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यांनुहाय् रेत् आदंत्त् तद्गंद्देभे न्यंमार्द्गस्मांद्गद्देभो द्विरेता अथों आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथों आहुरोषंधीषु (२)

न्यंमार्डिति तस्मादोषंध्योऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माँ द्यमौ जायेते तस्मांदश्वत्रो न प्र जायत् आत्तरेता हि तस्माँ द्वर्हिष्यनं वक्कृप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्रुप्तोऽति ह्यप्रवत् य एवं विद्वानं ग्रिष्टोमेन् यजेते प्राजाताः प्रजा जनयंति परि प्रजाता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयुज्ञ इति (३)

प्रजापंतिर्वाव ज्येष्टः स ह्यंतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जायेयेति स मुंखतस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तमृग्निर्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दों रथन्तर सामं ब्राह्मणो मंनुष्यांणामुजः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्तो ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पश्चद्रशं निरंमिमीत तमिन्द्रों देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दों बृहत् (४)

सामं राज्न्यों मनुष्याणामिवः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्याद्धासृंज्यन्त मध्यतः संप्तद्रशं निरंमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वंसृज्यन्त जगंती छन्दों वैरूप साम् वैश्यों मनुष्याणां गावः पशूनान्तस्मात्त आद्यां अन्नधानाद्धासृंज्यन्त तस्माद्भ्या सेतोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृंज्यन्त पत्त एंकवि शं निरंमिमीत् तमनुष्टुप्छन्दः [5[]

अन्वंसृज्यत वैराज सामं शूद्रो मंनुष्यांणामर्थः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसङ्ग्रामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञे ऽनंवक्कृमो न हि देवता अन्वसृंज्यत् तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येतां प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पंश्चद्रशः प्रजापंतिः सप्तदशस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकवि र्श एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रयत एतस्मिन्प्रतिं तिष्ठति॥ (६)

त्रिवृतां ब्रह्मवर्चसेनं पश्चद्शाय ज्योतिर्दधंदेति पश्चद्शेनौजंसा

वीर्येण सप्तद्शाय ज्योतिर्दधंदेति सप्तद्शेनं प्राजापृत्येनं प्रजनंनेनैकविश्शाय ज्योतिर्दधंदेति स्तोमं एव तथ्स्तोमाय ज्योतिर्दधंदेत्यथो स्तोमं एव स्तोमम्भि प्र णंयति यावंन्तो वै स्तोमास्तावंन्तः कामास्तावंन्तो लोकास्तावंन्ति ज्योतीर्ध्येतावंत एव स्तोमानेतावंतः कामानेतावंतो लोकानेतावंन्ति ज्योतीर्ध्यवं रुन्थे॥ (७)

प्रथमः प्रश्नः

तार्वन्तो लोकास्त्रयोदश

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमेन् यजंमानोऽथ सर्वस्तोमेन् यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्तर्यन्तिं प्राणाः स्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजंमानो यजते यस्यं

पश्चद्शमंन्त्र्यन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यंस्दिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्यं सप्तद्शमंन्त्र्यन्तिं (८)
प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यंस्दिति खलु वै यज्ञेन

यजंमानो यजते यस्यैकिविश्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं त्रिणवमंन्तर्यन्त्यृत्श्श्च तस्यं नक्षत्रियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मे- ऽप्यंसन्नक्षत्रियांयां च विराजीतिं (९)

खलु वै युज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं त्रयस्त्रिष्शमंन्तुर्यन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसदिति खलु वै युज्ञेन यर्जमानो यजते यो वै स्तोमानामव्मं पर्मतां गच्छंन्तं वेदं पर्मतांमेव गंच्छति त्रिवृद्धे स्तोमानामव्मस्रिवृत्पर्मो य एवं वेदं परमतांमेव गंच्छति॥ (१०)

स्प्रदेशमंन्तर्यन्ति विराजीति चर्त्रश्रत्वारि॰शच॥———[३] अङ्गिरसो वै सुत्रमासत् ते सुवर्गं लोकमायन्तेषा ५

ह्विष्माईश्च ह्विष्कृचाहीयेतान्तावकामयेतार सुवर्गं लोकिमयावेति तावेतं द्विरात्रमंपश्यतां तमाहंरतां तेनायजेतां ततो वे तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजेते सुवर्गमेव लोकमेति तावेतां पूर्वेणाऽहाऽगंच्छतामुत्तरेण (११)

अभिष्ठवः पूर्वमहंर्भवित् गित्रक्तंरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहंर्भवित् तेज्स्तेनावं रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तंर्ष्ट् सर्वस्यास्ये सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रम्पूर्वेह्न्थ्सामं भवित् तेज्ञो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च्सं तेजं एव ब्रह्मवर्च्समात्मन्धंत्ते त्रेष्टुंभुमुत्तंर् ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धंत्ते रथन्त्रस्पूर्वं (१२)

अह्न्थ्सामं भवतीयं वै रंथन्त्रम्स्यामेव प्रतिं तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वे बृहद्मुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः कं जगंती चानुष्ठुप्वेतिं वैखान्सम्पूर्वेऽह्न्थ्सामं भवति तेन् जगंत्यै नैतिं षोडुश्युत्तरे तेनांनुष्ठुभोऽथांहुर्यथ्संमानेंऽ र्धमासे

जगत्य नात षाड्श्युत्तर् तनानुष्टुभाऽथाहुयथ्समानऽ धमास स्यातांमन्यत्रस्याह्नों वीर्यमनुं पद्येतेत्यंमावास्यांयाम्पूर्वमहंर्भवृत्युत्तंरि नानांवीर्ये भवतो ह्विष्मंन्निधन्म्पूर्वमहंर्भवति हविष्कृन्निधन्मुत्तंरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकंवि॰शतिश्च॥=

8]

आपो वा इदमग्रें सिल्लमांसीत्तस्मिन्युजापंतिर्वायुर्भूत्वाचंर्थ्स इमामंपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंर्त्तां विश्वकंमां भूत्वा व्यंमादर्थ्साप्रंथत् सा पृथिव्यंभवृत्तत्पृथिव्ये पृथिवित्वन्तस्यांमश्राम्यत्युजापंतिः स देवानंसृजत् वसूँत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्य जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मा इस्तप्सासृक्ष्येवं तपंसि प्रजनंनिमच्छध्विमिति तेभ्योऽग्निमायतंनं प्रायंच्छदेतेनायतंनेन श्राम्यतेति तैं-ऽग्निनायतंनेनाश्राम्यन्ते संवथ्सर एकां गामंसृजन्त तां वस्ंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्रायंच्छन्नेता रक्षध्विमिति तां वसंवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वस्ंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजायत् त्रीणि च (१५)

श्तानि त्रयंस्त्रि शतं चाथ सैव संहस्रतम्यंभवते देवाः प्रजा-पंतिमब्रुवन्थ्सहस्रंण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत्त इमं लोकमंजयन्तचांददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तै-उन्तरिक्षमजयन्तचांददुः सोऽतिरात्रेणांदित्यानयाजयत्तेऽमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तदन्तरिक्षम् (१६) व्यवैंर्यत् तस्माँद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मांदाहुः शिथिलं वै मंध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुंभम्मध्यमस्याह् आज्यंम्भवति संयानांनि सूक्तानि शश्सित षोड्शिन १ शश्सत्यह्रो धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मांत्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रंथममहंः

स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शतान्यन्चीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७) एषां लोकानामनु सन्तंत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ् या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेताः स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं

व्यायंच्छेता १ स इन्द्रों ऽमन्यतानया वा इदं विष्णुंः सहस्रं वर्क्ष्यत् इति तस्यामकल्पेतां द्विभागः इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूँच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा एतामंच्छावाकः (१८) एव शर्मस्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतांरं

पुव शर्स्सत्यथ् या संहस्रत्मी सा होत्रे देयेति होतांर् वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यते होतानांत्रस्यापियता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा पुषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सद्स्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमुग्नीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णुवीं-ऽग्नीद्यथैव तावकल्पेतामित्यथांहुर्या केल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विंरूपोभ्यतंएनी सा देयेति सहस्रंस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतथ्सहस्रस्यायंन सहस्र हं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रंसम्मितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्र्गेषु तद्नतिरक्षन्दरात्यच्छागुकश् देयेति सप्तचंत्वारिश्यषा [५]
सोमो वै सहस्रमिविन्दत्तमिन्द्रोऽन्वंविन्दत्तौ युमो
न्यागंच्छुत्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूता स् युम

न्यागंच्छ्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूता स् यम एकंस्यां वीर्यं पर्यपश्यिद्यं वा अस्य सहस्रंस्य वीर्यम्बिभूतीित् तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रूता सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परिं पश्यामोऽ श्यामा हरामहा इति तस्याम श्यामाहं रन्त् ताम प्रम् प्रावेशयन्थ्योमायो देहीति सा रोहिणी पिङ्गलै कहायनी रूपं कृत्वा त्रयंश्विश्शता च त्रिभिश्चं श्रतेः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या पिङ्गलयै कहायन्या सोमंं क्रीणीयाद्य एवं विद्वात्रोहिण्या पिङ्गलयै कहायन्या सोमंं क्रीणाति त्रयंश्विश्शता चैवास्यं त्रिभिश्चं (२२)

श्तैः सोमः कीतो भंवति सुक्रीतेन यजते ताम्पस् प्रावेशयित्रन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पंष्ठौही वार्त्रप्री रूपं कृत्वा त्रयस्त्रि शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रप्रीं दद्याद्य एवं विद्वात्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रप्रीं ददांति त्रयस्त्रि शचैवास्य त्रीणि च श्तानि सा दत्ता (२३) तस्मांत् (२४)

भ्वति ताम्फ्स् प्रावंशयन् यमायोदेहीति सा जरंती मूर्खा तंज्ञघन्या रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रि शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदेत्तस्मा जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामं नुस्तरंणीं कुर्वीत् य एवं विद्वा अरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामं नुस्तरंणीं कुरुते त्रयंस्त्रि शचैवास्य त्रीणिं च श्तानि सामुष्मिं ह्लोके भंवति वागेव संहस्रत्मी

वरो देयः सा हि वरंः सहस्रंमस्य सा दत्ता भंवति तस्माद्वरो न प्रंतिगृह्यः सा हि वरंः सहस्रंमस्य प्रतिगृहीत-म्भवतीयं वर् इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथांस्य तथ्सहस्रमप्रंतिगृहीतम्भवत्युभयतपुनी स्यात्तदांहुरन्यतपुनी स्यांच्यहस्रंमपुरस्तादेतिमिति यैव वरंः (२५)

कल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्याथ्सा हि वरः समृंद्धौ तामुत्तरेणाग्नींग्रं पर्याणीयांहवनीयस्यान्ते द्रोणकल्शमव प्रापयेदा जिंघ्र कलशंम्मह्युरुधांरा पर्यस्वत्या त्वां विश्वन्त्विन्दंवः समुद्रमिव् सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पृश्विमेः सह पुनुमां विंशताद्वियिरितिं प्रजयैवैनं पृशुभी रुय्या सम् (२६)

अर्ध्यति प्रजावांन्पशुमात्रंयिमान्भंवति य एवं वेद तयां सहाग्नींप्रम्परेत्यं पुरस्तांत्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुहुयादुभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनोः। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितिं त्रेधाविभक्तं वै त्रिंरात्रे करोति रूपाणिं जुहोति रूपैरेवैना समंर्धयति तस्यां

सुहस्र र साहस्रीमेवैनां करोति सुहस्रंस्यैवैनाम्मात्रांम् (२७)

उपोत्थाय कर्णमा जंपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महि विश्रुंत्येतानिं ते अघ्निये नामांनि सुकृतंं मा देवेषुं ब्रूतादितिं देवेभ्यं एवैनमा वेंदयत्यन्वेंनं देवा बुंध्यन्ते॥ (२८)

पुतदेतस्याँ वीर्यमस्य त्रिभिश्चं दुत्ता संहस्रतुमी तस्मादेव वर्ः सम्मात्रामेकान्नचंत्वारि॰्शर्च॥ $ullet[\xi]$ सहस्रतम्यां वै यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति सैन ५ सुवर्गं

लोकं गंमयति सा मां सुवर्गं लोकं गंमयेत्यांह सुवर्गमेवैनं लोकं र्गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं र्गम्येत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गंमयति सा मा सर्वान्युण्याँ लोकान्गंमयेत्याह सर्वानेवैनं पुण्याँ लोकान्गं मयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां पृशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरितिं प्रजयैवेनं पशुभी रय्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावान्पशुमात्रीयुमान्भवित् य एवं वेद तामुग्नीधे वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्याथ्सहस्रमस्य सा दत्ता भविति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवित यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रतिं गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंशु मा सहस्रमित्येकांमेवैनां भूतां प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवाँ स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्यांह स्योनेवैन र सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैन र हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती(३) संहस्रत्मी र सहस्रा(३)मिति यत्प्राचीं मृथ्युजेथ्सहस्र र सहस्रतम्यन्वेती(३) सहस्रतम्यन्वेयात्तथ्सहस्रं मप्रज्ञात्र संवर्गं लोकं न प्रजानीयात्प्रतीची मृथ्युं जिति तार सहस्रमन् पूर्यावंति सा प्रंजान्ती सुंवर्गं लोकमेति यजंमानम्भ्युथ्युं जिति क्षिप्रे सहस्रं प्रजायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान् च्छिति॥ (३२)

लोकान्मयित साविद्वान्थ्सुशेवा माविश यर्जमानं द्वादेश च॥=====[७]

अत्रिंरदद्दादौर्वाय प्रजां पुत्रकांमाय स रिरिचानों-ऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयांमा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै तस्यं चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता सूँद्गाता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाः श्चेतूरात्रेण यजेत् आस्यं चत्वारो वीरा जांयन्ते सुहोता सूँद्गाता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो ये चंतुर्वि १शाः पर्वमाना ब्रह्मवर्च्सं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिः श्रद्धादेवं यजेमानं चृत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजे इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमुन्नाद्यः स एताःश्रश्चतुरश्चतुंष्टोमान्थ्सोमानपश्यत्तानाहर्त्तैरयजत् तेजे एव प्रथमनावां रुन्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् य एवं विद्वा इश्चतुरश्चतुं ष्टोमान्थ्सोमानाहरंति तैर्यजंते तेजं एव प्रथमनावं रुन्ध इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् यामेवात्रिर्ऋद्धिमार्भोत्तामेव यजंमान ऋभ्नोति॥ (३४)

ज्मदंग्निः पृष्टिंकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषार्थं अपुष्यत्तस्मांत्पितृतौ जामदंग्नियौ न सं जानाते एतानेव पोषांन्युष्यति य एवं विद्वार्ध्श्चतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदों भवन्ति पृशवो व पुरोडाशः पृश्नेवावं रुन्थेऽत्रं व पुरोडाशो-ऽन्नमेवावं रुन्थेऽन्नादः पंशुमान्भवित् य एवं विद्वार्ध्श्चतूरात्रेण यजंते॥ (३५)

संवथ्सरो वा इदमेकं आसीथ्सोऽकामयतुर्तून्थ्सृंजेयेति स एतम्पंश्चरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै स ऋतूनंसृजत्

य पुवं विद्वान्पंश्वरात्रेण यजंते प्रैव जांयते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त पुतम्पंश्वरात्रमंपश्यन् तमाहंर्न्तेनांयजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृंब्येणा वंर्तते सार्वसेनिः शौचेयोंऽकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमाहंरत्तेनायजत् ततो वै स सहस्रं पृश्न्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पृश्नाप्नोति बबुरः

प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रविदेता स्यामिति स प्रतम्पंश्चरात्रमा (३७) अहुरत्तेनायजत् ततो वै स वाचः प्रविदेताभवद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजते प्रविदेतेव वाचो भवत्यथौ एनं

वाचस्पतिरित्योहुरनां प्रश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्यात्रोऽथ् वा एष सं प्रति यज्ञो यत्पंश्चरात्रो य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजेते सम्प्रत्येव यज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भविति पश्च वा ऋतवेः संवथ्सरः (३८) ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्यथो पश्चांक्षरा पङ्काः पाङ्को

यज्ञो यज्ञम्वावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भेवति तेजं पूर्वावं रुन्धे पश्चद्रशो भेवतीन्द्रियम्वावं रुन्धे सप्तद्रशो भेवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते पश्चविश्शौऽग्निष्टोमो भेवति प्रजापंतरास्य महाव्रतवांन्नाद्यस्यावंरुद्धो विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भेवति

सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावंतंन्त प्रविद्ता स्यामिति स पुतस्यंश्चरात्रमा संवथ्यरोऽभिजित्ये॥———[१०]
देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंसवे ऽश्विनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा

दंद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयंषि विदर्शेषु क्वया। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामैन्थ्सरमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमसि युन्तासि धुर्तासि सौंऽग्निं वैश्वानुरू सप्रथसं गच्छ स्वाहांकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमंनो धर्तासि ध्रुणः कृष्ये त्वा क्षेमांय त्वा र्य्ये त्वा पोषांय त्वा पृथिव्ये त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वां सते त्वासंते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वैभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

पुरुणः प्रश्रंविश्यतिश्रा——[११] विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वोऽिस हयोऽस्यत्योऽिस नरो-ऽस्यर्वासि सप्तिरिसे वाज्यंसि वृषांसि नृमणां असि

ययुर्नामां स्यादित्यानाम्पत्वान्विंह्यग्रये स्वाहा स्वाहें न्द्राग्निभ्या इ स्वाहां प्रजापंतये स्वाहा विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यो देवेतांभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा भूरेसि भुवे त्वा भव्यांय त्वा भविष्यते त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधांय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रि? स्वाह्य द्वाविरेशतिश्वा [१२] आर्यनाय स्वाह्य प्रायंणाय स्वाहाँद्वावाय स्वाह्यं हुंताय स्वाहां शूकाराय स्वाह्य शूकृताय स्वाह्य पलांयिताय स्वाह्य ऽऽपलांयिताय स्वाह्य ऽऽवल्गंते स्वाहां परावल्गंते स्वाहांऽऽवल्गंते स्वाहां प्रयते

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

आयंनायोत्तंरमापलांयिताय षड्वि ५ शतिः॥

·[१३]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहाऽह्वे स्वाहा रात्रियै स्वाहुर्जवे स्वाहां साधवे स्वाहां सुक्षित्यै स्वाहां क्षुधे स्वाहांऽ- ऽशितिम्ने स्वाहा रोगांय स्वाहां हिमाय स्वाहां शीताय स्वाहांऽ-ऽतुपाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

गायत्रेणं त्वा छन्दंसा युनिज्म वसन्तेनं त्वर्तुनां हिविषां दीक्षयामि रुद्रेभिंदेंवभिंदेंवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनिज्म ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां हिविषां दीक्षयाम्यादित्येभिंदेंवभिंदेंवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनिज्म वर्षाभिंस्त्वर्तुनां हिविषां दीक्षयाम्यावित्येभिंदेंवभिंदेंवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनिज्म वर्षाभिंस्त्वर्तुनां हिविषां दीक्षयामि विश्वंभिर्देवभिंदेंवत्यानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनिज्म (४७)

श्रारतं त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतंया पाङ्केन त्वा छन्दंसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्याहं दीक्षामंरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्तर सत्येऽधार सत्यमृतेऽधाम्। मृहीमू षु सुत्रामांणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा॥ (४८)

ईङ्काराय स्वाहं कृताय स्वाहा ऋन्दंते स्वाहां ऽव्ऋन्दंते स्वाहा प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गृन्धाय स्वाहां घ्राताय स्वाहां प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाह्य सन्दिताय स्वाहां विचृत्यमांनाय स्वाह्य विचृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमांणाय स्वाह्य पलायिताय स्वाहोंपर इस्यते स्वाहोपंरताय स्वाहां निवेक्ष्यते स्वाहां निविशमांनाय स्वाह्य निविष्टाय स्वाहां निषथ्स्यते स्वाहां निषीदंते स्वाह्य निषण्णाय स्वाहां (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्स्यते स्वाहां निपद्यंमानाय स्वाहा निपन्नाय स्वाहां शयिष्यते स्वाहा शयांनाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलंते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहां स्वपस्यते स्वाहां स्वपते स्वाहां सुप्ताय स्वाहां प्रभोथ्स्यते स्वाहां प्रबुध्यंमानाय स्वाहा प्रबुंद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहा जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहां शृण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)

वीक्षंमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां स्अहांनाय स्वाहां विवर्थ्यते स्वाहां विवर्तमानाय स्वाहां विवर्णताय स्वाहां विवर्णताय स्वाहां विवर्णताय स्वाहां विवर्णताय स्वाहां विध्विष्यते स्वाहां विध्विष्यते स्वाहां विध्विष्यते स्वाहां विध्विष्यते स्वाहां विध्विष्यते स्वाहां विध्विष्यते स्वाहां विध्वाहां विध्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां चङ्काम्यमांणाय स्वाहां चङ्कामिताय स्वाहां कण्डूयिष्यते स्वाहां कण्डूयमांनाय स्वाहां कण्डूयताय स्वाहां निकिषिष्यते स्वाहां

निकर्पमाणाय स्वाहा निकंषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबंति तस्मै स्वाहा यन्मेहंति तस्मै स्वाहा यच्छकृंत्करोति तस्मै स्वाहा रेतंसे स्वाहाँ प्रजाभ्यः स्वाहाँ प्रजनंनाय स्वाहा

सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५१) **-**[१९]

अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमंस्यृतस्यर्तमंसि सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृतस्य नाम तथ्सत्यं यत्त्वं प्रजापंतिरस्यिध यदंस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृंणानः पंवते कव्यन्पशुं न गोपा

इर्यः परिजमा (५२) •[२०]

This **PDF** downloaded from http://stotrasamhita. was github.io.

http://github.com/ GitHub: http://stotrasamhita.github.io stotrasamhita

http://stotrasamhita.github.io/about/